

Legislație notarială

Ediție îngrijită de **Adina R. Motica,**
Oana-Elena Buzincu și Veronica Stan

Actualizată la data de
16 iulie 2026

Editura
Hamangiu

1. Legea nr. 36/1995

a notarilor publici și a activității notariale

republicată^[1] în
M. Of. nr. 237 din 19 martie 2018

cu modificările și completările^[2] aduse prin:

- **Legea nr. 71/2019** privind societățile mutuale de asigurare și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 323 din 24 aprilie 2019);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 591/2019** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1), (2) și (3) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 206/2016, precum și a dispozițiilor art. 63 alin. (1) și (4) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în forma republicată ca urmare a modificării operate prin Legea nr. 206/2016 (M. Of. nr. 53 din 28 ianuarie 2020);
- **Legea nr. 38/2020** pentru modificarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 280 din 3 aprilie 2020);
- **Legea nr. 140/2022** privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022);
- **Legea nr. 216/2022** pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative (M. Of. nr. 709 din 14 iulie 2022);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 291/2022** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 alin. (11) teza a treia din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 1028 din 21 octombrie 2022);
- **Legea nr. 301/2024** privind modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (M. Of. nr. 1212 din 3 decembrie 2024).

^[1] Republicată în temeiul art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 21 martie 2017, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 18 iunie 2014, iar ulterior a mai fost modificată prin Legea nr. 206/2016 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, precum și pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 698 din 9 noiembrie 2016.

^[2] Potrivit art. 34 pct. 1 din Legea nr. 71/2019, „În tot cuprinsul Legii nr. 36/1995, republicată, sintagma «Casa de asigurări a notarilor publici» se înlocuiește cu sintagma «Casa de răspundere civilă a notarilor publici», sintagma «asigurare de răspundere civilă» se înlocuiește cu sintagma «contract de răspundere civilă», sintagma «contract de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «contract de răspundere civilă», sintagma «limita minimă a valorii de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «limita minimă a valorii garantate de răspundere civilă», sintagma «primă de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «contribuție de răspundere civilă», iar sintagma «nivelul primei de asigurare» se înlocuiește cu sintagma «nivelul cuantumului contribuției»". În această versiune actualizată a Legii nr. 36/1995 s-a făcut înlocuirea, acolo unde a fost cazul.

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale	1-11
Capitolul II. Competența notarilor publici	12-18
Capitolul III. Organizarea activității notarilor publici	19-63
<i>Secțiunea 1. Organizarea, funcționarea și evidența biroului individual notarial și a societății profesionale notariale</i>	19-20
<i>Secțiunea a 2-a. Actualizarea numărului de notari publici</i>	21
<i>Secțiunea a 3-a. Dobândirea calității de notar public</i>	22-35
<i>Secțiunea a 4-a. Numirea în funcția de notar public</i>	36-40
<i>Secțiunea a 5-a. Încetarea și suspendarea din funcția de notar public</i>	41-46
<i>Secțiunea a 6-a. Camera Notarilor Publici</i>	47-52
<i>Secțiunea a 7-a. Uniunea Națională a Notarilor Publici</i>	53-63
Capitolul IV. Drepturile și îndatoririle notarilor publici	64-77
<i>Secțiunea 1. Drepturile notarilor publici</i>	64-69
<i>Secțiunea a 2-a. Îndatoririle și răspunderile notarilor publici</i>	70-77
Capitolul V. Procedura actelor notariale	78-157
<i>Secțiunea 1. Dispoziții comune</i>	78-89
<i>Secțiunea a 2-a. Autentificarea înscrisurilor</i>	90-102
<i>Secțiunea a 3-a. Procedura succesorala</i>	103-120
<i>Secțiunea a 4-a. Procedura lichidării pasivului succesor al</i>	121-134
<i>Secțiunea a 5-a. Procedura medierii și arbitrajului pentru soluționarea litigiilor interprofesionale</i>	135
<i>Secțiunea a 6-a. Procedura organizării licitațiilor și a certificării rezultatului acestora</i>	136-137
<i>Secțiunea a 7-a. Procedura divorțului pe cale notarială</i>	138
<i>Secțiunea a 7¹-a. Procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice</i>	138 ¹ -138 ⁵
<i>Secțiunea a 8-a. Procedura apostilei și supralegalizării actelor notariale</i>	139
<i>Secțiunea a 9-a. Respingerea unui act sau a unei proceduri notariale</i>	140-145
<i>Secțiunea a 10-a. Procedura citării, comunicării și notificării în materie notarială</i>	146-147
<i>Secțiunea a 11-a. Alte proceduri notariale</i>	148-157
A. Legalizarea semnăturilor și a sigiliilor	148
B. Dare de dată certă înscrisurilor	149
C. Certificarea unor fapte	150-151
D. Legalizarea copiilor după înscrisuri	152
E. Efectuarea și legalizarea traducerilor	153
F. Primirea în depozit de înscrisuri și documente	154
G. Acte de protest al cambiilor, cecurilor și al altor titluri la ordin	155
H. Eliberarea de duplicate ale înscrisurilor notariale	156
I. Reconstituirea actelor originale	157

Capitolul VI. Controlul activității notariale, arhiva și evidența activității	158-164
Secțiunea 1. Controlul activității notariale	158-160
Secțiunea a 2-a. Arhiva și evidența activității	161-164
Capitolul VII. Dispoziții tranzitorii și finale	165-176
<i>Anexă. Camerele notarilor publici, circumscriptiile teritoriale ale acestora și localitățile în care se află sediile principale</i>	

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Activitatea notarială asigură persoanelor fizice și juridice constatarea raporturilor juridice civile sau comerciale nelitigioase, precum și exercițiul drepturilor și ocrotirea intereselor, în conformitate cu legea.

Art. 2. Activitatea notarială se realizează de notarii publici prin acte notariale și consultații juridice notariale, în condițiile prezentei legi.

Art. 3. (1) Notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome.

(1¹)^[1] Dispozițiile legale privind procedurile de insolvență nu sunt aplicabile notarilor publici.

(2) Pe teritoriul României funcția de notar public se organizează și se exercită numai în condițiile prezentei legi, în cadrul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, denumită în continuare *Uniunea*, și al Camerelor Notarilor Publici, denumite în continuare *Camere*.

(3) Funcția de notar public se exercită numai de către notarii publici membri ai Uniunii, organizați în cadrul Camerelor.

(4) În exercitarea profesiei și în legătură cu aceasta, notarul public este protejat de lege.

(5) Constituirea și funcționarea de forme de organizare a profesiei de notar public, altele decât Uniunea și Camerele, sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare a oricăror altor forme de organizare sunt nule de drept.

Art. 4. (1) Notarul public își exercită funcția într-un birou notarial. Formele de exercitare a funcției de notar public sunt:

- a) birou individual;
- b) societate profesională.

(2)^[2] În cadrul biroului individual își exercită funcția un notar public, angajați cu studii superioare și personal auxiliar, cărora notarul public le poate delega anumite atribuții de natură administrativă, în condițiile stabilite prin regulament.

(3) Societatea profesională se constituie din 2 sau mai mulți notari publici asociați. În cadrul societății profesionale, notarii publici asociați pot angaja personal cu studii superioare și personal auxiliar, cărora notarii publici le pot delega anumite atribuții de natură administrativă, în condițiile stabilite prin regulament.

^[1] Alin. (1¹) al art. 3 a fost introdus prin art. IV din Legea nr. 216/2022.

^[2] Alin. (2) și (3) ale art. 4 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Legea nr. 301/2024.

(4) Notarii publici asociați într-o societate profesională își exercită personal funcția și răspund individual pentru activitatea lor.

(5) Notarul public nu își poate exercita funcția, în același timp, în mai multe forme de exercitare a acesteia.

Art. 5. (1) Formele de exercitare a profesiei de notar public vor fi individualizate prin denumire, după cum urmează:

a) în cazul biroului individual – sintagma „birou individual notarial” urmată fie de numele notarului public titular, fie de denumirea biroului, în cazul în care notarul public și-a ales o denumire;

b) în cazul societății profesionale – sintagma „societate profesională notarială” urmată fie de numele notarilor publici asociați, fie de denumirea societății profesionale, în cazul în care notarii publici asociați și-au ales o denumire.

(2) Denumirile prevăzute la alin. (1) vor figura pe însemnele exterioare ale birourilor individuale sau ale societăților profesionale, în condițiile stabilite de statutul profesiei.

(3) Prin contractul de asociere, notarii publici pot conveni ca denumirea societății profesionale să rămână nemodificată, în cazul decesului sau al ieșirii din asociere a unuia dintre asociați.

Art. 6. (1) Notarul public este liber să opteze și să își schimbe în orice moment opțiunea pentru una dintre formele de exercitare a funcției prevăzute de lege.

(2) Cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale statutului profesiei, o formă de exercitare a funcției de notar public se poate transforma în alta fără a intra în lichidare.

Art. 7. Actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică și are forța probantă și, după caz, forța executorie prevăzute de lege.

Art. 8. Actele notariale pot fi efectuate și de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, precum și de alte instituții, în condițiile și limitele prevăzute de lege.

Notă. A se vedea și Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară (M. Of. nr. 299 din 18 aprilie 2019).

Art. 9. (1) Notarii publici și instituțiile prevăzute la art. 8 care desfășoară activitate notarială au obligația să verifice, în scopul prevenirii litigiilor, ca actele pe care le instrumentează să nu cuprindă clauze contrare legii și bunelor moravuri, să ceară și să dea lămuriri părților asupra conținutului acestor acte spre a se convinge că le-au înțeles sensul și le-au acceptat efectele.

(2) În cazul în care actul solicitat este contrar legii și bunelor moravuri, notarul public va refuza întocmirea lui.

Dezlegarea unor chestiuni de drept. Prin Decizia nr. 102/2024 (M. Of. nr. 1273 din 17 decembrie 2024), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș, Secția I civilă, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (7) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale

art. 693 alin. (1) din Codul civil, precum și a dispozițiilor art. 29 și 30 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 9 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit:

„Constituirea prin contract, încheiat în formă autentică, a dreptului de suprafață este compatibilă cu interdicția de înstrăinare prevăzută de art. 28 alin. (7) din Legea nr. 1/2000, sub rezerva ca întinderea și exercitarea dreptului de suprafață să nu contravină regimului legal silvic sau, după caz, agricol și statutelor formelor asociative.

În cadrul procedurii de înscriere în cartea funciară, registratorul nu poate respinge înscrierea dreptului de suprafață, constituit prin contract încheiat în formă autentică, invocând interdicția legală de înstrăinare, drept motiv de nulitate absolută subsumat sintagmei «neîndeplinirea unor condiții speciale prevăzute de reglementările în vigoare»”.

Art. 10. Activitatea notarială se desfășoară în mod egal pentru toate persoanele, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art. 11. (1) Notarul public își desfășoară activitatea la sediul biroului notarial în care funcționează. Pentru îndeplinirea obligațiilor profesionale, notarul public se poate deplasa și în afara sediului biroului notarial, în limitele circumscripției teritoriale a judecătoriai în care își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care în circumscripția unei judecătoriai funcționează mai multe birouri de notari publici, competența teritorială a fiecărui notar public se întinde pe tot cuprinsul acelei circumscripții. Competența teritorială a notarilor publici numiți în municipiul București se întinde pe tot cuprinsul circumscripției Tribunalului București.

Capitolul II. Competența notarilor publici

Art. 12. Notarul public îndeplinește următoarele acte și proceduri notariale:

- a) redactarea înscrisurilor cu conținut juridic, la solicitarea părților;
- b) autentificarea înscrisurilor;
- c) procedura succesorială notarială;
- d) certificarea unor fapte, în cazurile prevăzute de lege;
- e) legalizarea semnăturilor de pe înscrisuri, a specimenelor de semnătură, precum și a sigiliilor;
- f) darea de dată certă înscrisurilor;
- g) primirea în depozit a bunurilor, a înscrisurilor și a documentelor prezentate de părți, precum și a sumelor de bani, a altor bunuri, înscrisuri sau documente găsite cu ocazia inventarului succesorial, în limita spațiului și utilităților de care dispune biroul notarial;
- h) actele de protest al cambiiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor;
- i) legalizarea copiilor de pe înscrisuri;
- j) efectuarea și legalizarea traducerilor;
- k) eliberarea de duplicate de pe actele pe care le-a întocmit;
- l) activități fiduciare, în condițiile legii;
- m) numirea, în cazurile prevăzute de lege, a custodelui sau a curatorului special;
- n) înregistrarea și păstrarea, în condițiile legii, a amprentelor dispozitivelor speciale de marcat;

- o) certificarea etapelor procedurale ale licitațiilor și/sau ale rezultatelor acestora;
- p) procedura divorțului, în condițiile legii;
- q) emiterea certificatului european de moștenitor;
- r) lichidarea pasivului succesoral, cu acordul tuturor moștenitorilor;
- s) emiterea titlurilor executorii notariale;
- s¹⁾)^[1] procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice;
- ș) orice alte operațiuni prevăzute de lege.

Art. 13. Notarii publici pot da și alte consultații juridice în materie notarială decât cele privind conținutul actelor pe care le îndeplinesc și pot participa, în calitate de specialiști desemnați de părți, la pregătirea și întocmirea unor acte juridice cu caracter notarial.

Art. 14. Notarul public poate desfășura, în condițiile legii, activități de agent al Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare^[2], precum și alte activități decât cele prevăzute de prezenta lege date în competența sa.

Art. 15. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, notarul public are competență generală, cu excepțiile prevăzute în situațiile următoare:

a)^[3] procedura succesorală notarială este de competența notarului public din biroul notarial situat în circumscripția teritorială a tribunalului în care defunctul și-a avut ultimul domiciliu și se soluționează numai la sediul biroului notarial;

b) în cazul moștenirilor succesive, moștenitorii pot alege competența oricăruia dintre notarii publici care își desfășoară activitatea într-un birou notarial din circumscripția teritorială a tribunalului în care și-a avut ultimul domiciliu acela dintre autori care a decedat cel din urmă;

c) actele de protest al cambiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor se fac de notarul public din circumscripția teritorială a judecătoriei în care urmează a se face plata;

d) eliberarea duplicatelor de pe actele notariale, îndreptarea erorilor materiale sau completarea omisiunilor vădite se face de notarul public în a cărui arhivă se află originalul actelor notariale;

e) procedura divorțului este de competența notarului public cu sediul biroului în circumscripția judecătoriei în a cărei rază teritorială se află locul încheierii căsătoriei sau ultima locuință comună a soților;

f) procedura eliberării încheierii cu privire la rezultatul verificărilor efectuate în Registrul de evidență a procedurilor succesoriale al Camerelor și în registrele naționale notariale ale Uniunii se îndeplinește de notarul public competent, în condițiile legii, să efectueze procedura succesorală;

^[1] Lit. s¹⁾) de la art. 12 a fost introdusă prin art. 9 pct. 1 din Legea nr. 140/2022.

^[2] N.r. În prezent, Registrul Național de Publicitate Mobiliară, reglementat prin Legea nr. 297/2018 (republicată în M. Of. nr. 1184 din 7 decembrie 2020), aspect care trebuie avut în vedere în tot cuprinsul Legii nr. 36/1995, acolo unde este cazul.

^[3] Lit. a) și b) de la art. 15 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 301/2024.

f¹⁾[¹] procedura numirii asistentului pentru încheierea actelor juridice este de competența notarului public din biroul notarial situat în circumscripția judecătoreii în care majorul are domiciliul sau reședința;

g) orice alte situații prevăzute de lege.

Art. 16. (1) Conflictele de competență între notarii publici din circumscripția aceleiași curți de apel se soluționează de către Colegiul director al Camerei, la sesizarea notarului public sau a părții interesate.

(2) Conflictele de competență dintre notarii publici din circumscripția unor curți de apel diferite se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului Uniunii.

(3) Decizia Colegiului director al Camerei sau, după caz, a Biroului executiv al Consiliului Uniunii poate fi contestată, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea notarul public cel din urmă sesizat. Hotărârea judecătoreii este definitivă.

Art. 17. Secretarii consiliilor locale ale comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici îndeplinesc, la cererea părților, legalizarea copiilor de pe înscrisuri, cu excepția înscrisurilor sub semnătură privată.

Art. 18. (1) Activitatea notarială a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României se desfășoară pe baza legii române și a înțelegerilor internaționale la care România este parte, precum și potrivit uzanțelor internaționale.

(2) La cererea persoanelor fizice având cetățenia română, precum și a persoanelor juridice române, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României îndeplinesc următoarele acte notariale:

a) redactarea de înscrisuri, la solicitarea părților, în vederea îndeplinirii uneia dintre procedurile notariale prevăzute de lege în competența misiunilor diplomatice și oficiilor consulare;

b) autentificarea înscrisurilor, cu excepția actelor juridice între vii cu efect constitutiv sau translativ de proprietate și a actelor privind alegerea, modificarea și lichidarea regimului matrimonial;

c) legalizarea sigiliilor și a semnăturilor;

d) darea de dată certă înscrisurilor prezentate de părți;

e) certificarea unor fapte;

f) legalizarea de copii de pe înscrisuri;

g) efectuarea și legalizarea traducerilor;

h) primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor prezentate de părți;

i) eliberarea de duplicate de pe actele notariale întocmite de misiunile diplomatice sau oficiile consulare.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare nu pot îndeplini procedura desfacerii căsătoriei și procedura succesoră.

(4) Activitățile notariale prevăzute la alin. (2), care produc efecte juridice în România, pot fi îndeplinite de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și la cererea persoanelor fizice sau juridice străine, în măsura în care legile și reglementările statului de reședință sau acordurile bilaterale nu se opun.

[¹] Lit. f) de la art. 15 a fost introdusă prin art. 9 pct. 2 din Legea nr. 140/2022.

(5) Actele notariale se îndeplinesc la sediile misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și la bordul navelor și aeronavelor sub pavilion românesc care se află staționate în raza de activitate a acestor organe, precum și la domiciliul cetățeanului român ori în alt loc, dacă acest lucru este prevăzut în convențiile internaționale la care România și statul de reședință sunt părți sau legea locală nu se opune.

Notă. A se vedea și Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară (M. Of. nr. 299 din 18 aprilie 2019).

Capitolul III. Organizarea activității notarilor publici

Secțiunea 1. Organizarea, funcționarea și evidența biroului individual notarial și a societății profesionale notariale

Art. 19. (1) Activitatea notarilor publici se desfășoară în cadrul unui birou notarial, în care pot funcționa unul sau mai mulți notari publici asociați în partidă simplă sau comună, după caz, conform avizului Colegiului director al Camerei, angajați cu studii superioare și personal auxiliar.

(2) Prin asociere, notarul public nu își pierde dreptul la birou notarial individual.

(3) Asocierea și încetarea asocierii notarilor publici care au sediul biroului în circumscripția aceleiași judecătoria se dispun prin decizie a Colegiului director al Camerei în a cărei rază teritorială se află judecătoria în circumscripția căreia au sediul notarii publici. Asocierea și încetarea asocierii notarilor publici care nu au sediul biroului în circumscripția aceleiași judecătoria se dispun prin ordin al ministrului justiției. Condițiile și procedura privind asocierea, respectiv încetarea asocierii notarilor publici, se stabilesc prin regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi^[1].

(4) Asocierea, respectiv încetarea asocierii, produce efecte de la data înregistrării acesteia în Registrul național de evidență a notarilor publici, denumit în continuare *RNENP*, ținut de Uniune. Certificatul de înregistrare se comunică, de îndată, Ministerului Justiției.

Art. 20. (1) Notarul public își poate schimba sediul biroului notarial dintr-o localitate în altă localitate, prin concurs organizat de către Institutul Notarial Român, la nivel național, pe posturile destinate schimbărilor de sedii.

(1')^[2] Se pot înscrie la concursul de schimbări de sedii notarii publici în funcție la data depunerii cererii de înscriere la concurs.

(2) Concursul de schimbări de sedii prevăzut la alin. (1) constă într-o probă practică scrisă. Nota minimă de promovare este 7,00.

(3) Ocuparea posturilor de către candidații admiși se face potrivit opțiunii exprimate în cererea de înscriere la concurs, în ordinea mediilor obținute și în limita posturilor prevăzute în ordinul de actualizare menționat la art. 21 alin. (3) lit. d).

^[1] A se vedea Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 1 august 2013, cu modificările și completările ulterioare.

^[2] Alin. (1') al art. 20 a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 301/2024.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), schimbarea sediului biroului notarial dintr-o localitate în altă localitate se poate realiza prin încetarea calității notarului public titular și preluarea postului acestuia, la cerere, de către notarul public asociat.

(5) În cazul în care în societatea profesională funcționează mai mult de 2 notari publici asociați, care nu sunt numiți în localitatea respectivă, locul vacantat în condițiile alin. (4) se ocupă de notarul public nominalizat prin contractul de asociere de către notarul public titular, dintre notarii asociați. În cazul în care nu este nominalizat unul dintre notarii asociați, locul vacantat se ocupă prin concurs organizat în condițiile prezentei legi.

(6) La stabilirea posturilor destinate schimbărilor de sedii, Colegiile directoare ale Camerelor vor ține seama atât de criteriile prevăzute la art. 21 alin. (4), cât și de locurile devenite vacante ca urmare a încetării calității unor notari publici.

(7) Notarul public își poate schimba temporar sediul, prin asociere, dintr-o localitate în altă localitate, cu respectarea dispozițiilor art. 19 alin. (1)-(3).

(8) Componența comisiilor pentru organizarea și desfășurarea concursului de schimbare de sedii se stabilește potrivit regulamentului aprobat de către Consiliul Uniunii. Din comisia de examinare și din comisia de soluționare a contestațiilor face parte și câte un reprezentant al Ministerului Justiției.

(9) Schimbarea sediului biroului se dispune prin ordin al ministrului justiției.

(10) Schimbarea temporară a sediului biroului notarial prevăzută la alin. (7) se dispune prin ordin al ministrului justiției sau, după caz, prin decizie a Colegiului director al Camerei.

(11) Procedura privind organizarea și desfășurarea concursului de schimbare de sediu se stabilește prin regulament, aprobat de Consiliul Uniunii.

Notă. A se vedea și Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 41/2026 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea concursului de schimbare a sediilor birourilor notariale (M. Of. nr. 287 din 9 aprilie 2026).

Secțiunea a 2-a. Actualizarea numărului de notari publici

Art. 21. (1) La actualizarea numărului de notari publici se va avea în vedere ca în circumscripția unei judecătoriai să își exercite funcția cel puțin 2 notari publici.

(2) Numărul posturilor de notar public se actualizează, de regulă anual, de către ministrul justiției. Actualizarea se face la propunerea Consiliului Uniunii.

(3) Ministrul justiției va proceda, în primul trimestru al fiecărui an, pe baza propunerilor Consiliului Uniunii, la emiterea ordinelor de actualizare, în mod distinct, pentru fiecare categorie de posturi care se actualizează, astfel:

- a) posturile destinate judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) posturi destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivare;
- c) posturi destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public;

d) posturi destinate schimbărilor de sedii ale birourilor notariale.

(4) La formularea propunerii de actualizare, Consiliul Uniunii va ține seama de:

- a) propunerile Camerelor;

- b) numărul notarilor publici în funcție;
 - c) numărul notarilor stagiați care urmează să susțină examenul de definitivare;
 - d) cererile judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție care urmează să fie numiți notar public cu scutire de examen;
 - e) cerințele rezultate din întinderea teritoriului, numărul locuitorilor;
 - f) volumul și tipul procedurilor notariale solicitate de către public;
 - g) media anuală a onorariilor încasate de birourile notariale, pe localități.
- (5) La formularea propunerilor de actualizare, Camerele vor avea în vedere criteriile prevăzute la alin. (4) lit. b)-g).

Secțiunea a 3-a. Dobândirea calității de notar public

Art. 22. (1) Notar public poate fi cel care îndeplinește următoarele condiții:

- a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, cetățean al unui stat aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene și are domiciliul sau reședința în România;
- b) are capacitate deplină de exercițiu;
- c) este licențiat în drept;
- d) nu are antecedente penale rezultate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori a săvârșirii cu intenție a unei alte infracțiuni;
- e) se bucură de o bună reputație, constatată în condițiile stabilite prin statut;
- f) cunoaște limba română;
- g) este apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției;
- h) a deținut timp de 2 ani calitatea de notar stagiar, a absolvit Institutul Notarial Român și a promovat examenul de definitivare sau a exercitat timp de cel puțin 6 ani o funcție de specialitate juridică și a promovat concursul de admitere în funcția de notar public.

(2) Dovada îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (1) lit. g) se face în baza unui certificat medical și a unui aviz psihologic emise de către unități sanitare și cabinete psihologice acreditate potrivit legii și cu care Uniunea sau Camerele au încheiat protocoale de colaborare.

Art. 23. În toate cazurile în care, potrivit legii, există obligația îndeplinirii condiției prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. g), dispozițiile art. 22 alin. (2) sunt aplicabile.

Art. 24. (1) Pentru a deveni notar stagiar, o persoană trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. a)-g) și să promoveze examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar, organizat de Institutul Notarial Român.

(2) Institutul Notarial Român organizează, pe posturile aprobate de Consiliul Uniunii, într-o zi lucrătoare, la o dată stabilită de președintele Uniunii, examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar.

(3) Examenul sau concursul de admitere ca notar stagiar constă într-o probă scrisă, cu caracter teoretic, din tematica aprobată de Consiliul Uniunii. Nota minimă de promovare este 7,00. Candidații declarați admiși vor ocupa locurile în limita posturilor aprobate de Consiliul Uniunii pentru Camera la care și-au depus cererea

de înscriere la examen sau concurs. Un candidat poate depune cererea de înscriere la examen sau concurs la o singură Cameră.

(4) Locurile destinate dobândirii calității de notar stagiar se aprobă de către Consiliul Uniunii, după consultarea Colegiilor directoare.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului justiției nr. 1727/C/2024 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea examenului sau a concursului pentru dobândirea calității de notar stagiar (M. Of. nr. 767 din 6 august 2024).

Art. 25. (1) După promovarea examenului sau concursului prevăzut la art. 24, notarul stagiar urmează timp de 2 ani cursurile de pregătire teoretică și practică organizate de Institutul Notarial Român.

(2) Pe perioada desfășurării stagiului, notarul stagiar suportă cheltuielile de pregătire stabilite de către Institutul Notarial Român. Nefrecventarea cursurilor sau neplata cheltuielilor de pregătire atrage încetarea calității de notar stagiar. Structura pregătirii și condițiile aplicării sancțiunii prevăzute în prezentul alineat, precum și procedura desfășurării stagiului se stabilesc prin regulament aprobat de către Consiliul Uniunii.

(3) Pregătirea teoretică se desfășoară prin frecventarea cursurilor organizate de Institutul Notarial Român. Pregătirea practică se desfășoară în cadrul unui birou notarial, desemnat de către Colegiul director al Camerei în care notarul stagiar a susținut examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar, cu acordul notarului public coordonator.

(4) Activitatea unui notar stagiar poate fi îndrumată numai de notari publici cu o vechime de cel puțin 6 ani în această calitate și care se bucură de o bună reputație profesională.

(5) După finalizarea celor 2 ani de stagiul, notarul stagiar trebuie să participe și să promoveze examenul de definitivat organizat de Institutul Notarial Român, denumit în continuare *INR*.

(6) Examenul de definitivat constă în două probe scrise, respectiv una cu caracter teoretic și una cu caracter practic, din tematica de concurs. Media minimă de promovare este 7,00, dar nu mai puțin de nota 5,00 la fiecare probă.

(7) După finalizarea celor 2 ani de stagiul, notarul stagiar are dreptul de a se prezenta la cel mult două sesiuni ale examenului de definitivat.

(8) Comisia de examinare pentru examenul de definitivat este constituită din următorii membri: un membru al Consiliului Uniunii, care este și președintele comisiei, un reprezentant al Ministerului Justiției, un membru al corpului didactic din învățământul superior de specialitate și 2 notari publici cu prestigiu profesional, desemnați în condițiile regulamentului de organizare și desfășurare a concursului.

(9) În funcție de numărul candidaților, Consiliul Uniunii, la propunerea INR, poate hotărî suplimentarea numărului comisiilor de examinare cu componența celei prevăzute la alin. (8), cu excepția președintelui, care este unic.

(10) Dispozițiile alin. (8) și (9) se aplică în mod corespunzător și pentru constituirea comisiei de soluționare a contestațiilor.

(11) Rezultatele examenului de definitivat se validează de către Consiliul Uniunii, la propunerea președintelui comisiei de examinare.

(12) Examenul sau, după caz, concursul de dobândire a calității de notar stagiar se susține în limba română și se organizează de către Institutul Notarial Român, conform condițiilor și procedurii prevăzute prin regulament aprobat de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii. Componenta comisiilor pentru organizarea și desfășurarea examenului sau, după caz, a concursului de dobândire a calității de notar stagiar se stabilește potrivit regulamentului. Din comisia de examinare și din comisia de soluționare a contestațiilor face parte și câte un reprezentant al Ministerului Justiției.

(13) Examenul de definitivat, concursul de dobândire a calității de notar public, concursul de schimbări de sedii, precum și examenul sau, după caz, concursul de dobândire a calității de notar stagiar se desfășoară la București.

(14) Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea examenului de definitivat și a concursului pentru dobândirea calității de notar public se aprobă prin ordin al ministrului justiției, la propunerea Consiliului Uniunii.

Notă. A se vedea și: ► Ordinul ministrului justiției nr. 1727/C/2024 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea examenului sau a concursului pentru dobândirea calității de notar stagiar (M. Of. nr. 767 din 6 august 2024); ► Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor publici din România nr. 67/2018 pentru aprobarea Regulamentului de desfășurare a stagiului de pregătire profesională a notarilor stagiați; ► Ordinul ministrului justiției nr. 1494/C/2014 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și desfășurarea examenului de definitivat și a concursului de admitere în funcția de notar public, cu modificările și completările ulterioare (M. Of. nr. 290 din 22 aprilie 2014).

Art. 26. În termen de 15 zile de la validarea rezultatelor, candidații care au promovat examenul de definitivat își exprimă opțiunile pentru ocuparea locurilor de notar public, în ordinea mediilor obținute pe locurile din cadrul Camerei în care au susținut examenul sau concursul de dobândire a calității de notar stagiar și în limita locurilor cuprinse în ordinul de actualizare prevăzut la art. 21 alin. (3) lit. b).

Art. 27. După exprimarea opțiunilor de ocupare a locurilor și comunicarea acestora Ministerului Justiției de către Consiliul Uniunii, candidații declarați admiși sunt numiți notari publici prin ordin al ministrului justiției, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 28. (1) Poate dobândi calitatea de notar public și persoana care îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. a)-g), are cel puțin 6 ani vechime într-o funcție de specialitate juridică și promovează concursul de admitere în funcția de notar public organizat de INR.

(2) Persoanele care doresc să dobândească calitatea de notar public, în condițiile alin. (1), trebuie să se înscrie la Camera în circumscripția căreia doresc să își desfășoare activitatea, pentru ocuparea unui post propus de respectiva Cameră și cuprins în ordinul de actualizare emis de ministrul justiției.

(3) INR organizează concursul de admitere la nivel național pentru persoanele înscrise din toate Camerele, la o dată unică stabilită de președintele Uniunii, în condițiile stabilite de regulamentul de organizare și funcționare a concursului.

(4) Comisia de examinare și Comisia pentru soluționarea contestațiilor pentru concursul de admitere se constituie potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (8)-(10).

(5) Concursul de admitere constă în două probe scrise, respectiv una cu caracter teoretic și una cu caracter practic, din tematica de concurs. Media minimă de promovare este 7,00, cu condiția ca la fiecare probă din concurs să obțină cel puțin nota 5,00.

(6) Președintele concursului înaintează, spre validare, Consiliului Uniunii rezultatele concursului de admitere.

Notă. A se vedea și Ordinul ministrului justiției nr. 1494/C/2014 privind aprobarea Reglementului pentru organizarea și desfășurarea examenului de definitivat și a concursului de admitere în funcția de notar public, cu modificările și completările ulterioare (M. Of. nr. 290 din 22 aprilie 2014).

Art. 29. Concursul de admitere în funcția de notar public pentru persoanele care au cel puțin 6 ani vechime într-o funcție de specialitate juridică se organizează de către INR, la solicitarea Consiliului Uniunii, ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată la 2 ani.

Art. 30. În termen de 15 zile de la data validării rezultatelor, candidații care au promovat concursul de admitere își exprimă opțiunile pentru ocuparea locurilor de notar public, în ordinea mediilor obținute pe locurile din cadrul Camerei în care s-au înscris la concurs și în limita locurilor cuprinse în ordinul de actualizare prevăzut la art. 21 alin. (3) lit. c).

Art. 31. După exprimarea opțiunilor de ocupare a locurilor și comunicarea acestora Ministerului Justiției de către Consiliul Uniunii, candidații declarați admiși sunt numiți notari publici prin ordin al ministrului justiției, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 32. După numirea prin ordin al ministrului justiției, notarii publici care au obținut această calitate în condițiile art. 28 au obligația de a urma cursuri privind pregătirea practică pentru desfășurarea profesiei de notar, precum și pentru organizarea activității unui birou notarial, cursuri organizate de INR pe o perioadă stabilită de către Consiliul Uniunii, cu plata taxelor aferente.

Art. 33. (1) Pot dobândi, la cerere, fără examen, calitatea de notar public și judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 102 alin. (2)^[1] din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cererea de numire se adresează ministrului justiției, în termen de cel mult un an de la data expirării mandatului sau eliberării din funcție, din motive neimputabile.

(2) Pentru a fi avute în vedere la emiterea ordinului de actualizare, cererile de numire se depun până la data de 31 martie a fiecărui an, la Ministerul Justiției. Solicitantul va preciza în cererea de numire Camera în a cărei circumscripție dorește să își exercite activitatea. Cererile depuse după această dată vor fi soluționate în anul următor. Sub sancțiunea respingerii cererii de numire, solicitantul va depune odată cu cererea dovezile din care să rezulte că îndeplinește condițiile art. 22 alin. (1)

^[1] N.r. Legea nr. 303/2004 a fost abrogată prin Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (M. Of. nr. 1102 din 16 noiembrie 2022), care prevede în art. 290 că „Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, care au funcționat cel puțin 5 ani la această instanță și care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen sau concurs”.

lit. a)-g), precum și o declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, din care să rezulte că nu a revenit pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror și nu a optat pentru intrarea în avocatură.

(3) Ministerul Justiției va transmite Consiliului Uniunii, în 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), cererile judecătorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute mai sus.

Art. 34. (1) În funcție de cererile comunicate de Ministerul Justiției, Consiliul Uniunii va solicita Camerelor pentru care judecătorii și-au exprimat opțiunea să propună un număr de locuri corespunzător cu opțiunile formulate. La formularea propunerilor, Camerele vor avea în vedere criteriile prevăzute de prezenta lege pentru actualizarea numărului de posturi.

(2) Pe baza propunerilor primite de la Camere, Consiliul Uniunii formulează propunerile de posturi destinate a fi ocupate de judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, pe care le supune aprobării ministrului justiției.

(3) După emiterea ordinului de actualizare a posturilor destinate a fi ocupate de judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, ministrul justiției va emite ordinele de numire în funcția de notar public a solicitanților care îndeplinesc condițiile de mai sus.

(4) În cazul în care există mai mulți solicitanți pentru același post, aceștia vor fi departajați după criteriile stabilite în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 35. După numirea prin ordin al ministrului justiției, notarii publici care au obținut această calitate în condițiile art. 33 au obligația de a urma cursuri de pregătire practică pentru desfășurarea profesiei de notar, precum și pentru organizarea activității unui birou notarial, cursuri organizate de INR pe o perioadă stabilită de către Consiliul Uniunii, cu plata taxelor aferente.

Secțiunea a 4-a. Numirea în funcția de notar public

Art. 36. (1)^[1] Notarul public este numit de ministrul justiției, la propunerea Biroului Executiv al Consiliului Uniunii, în baza cererii celui interesat și după ce face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 22.

(2) În ordinul de numire în funcție se menționează circumscripția judecătorească și localitatea în care este numit notarul public.

Art. 37. După împlinirea vârstei de 75 de ani, notarul public își poate exercita funcția numai dacă prezintă anual un certificat medical privind îndeplinirea condiției prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. g).

Art. 38. Exercițarea fără drept a funcției de notar public constituie infracțiune și se sancționează potrivit legii penale.

Notă. A se vedea și art. 348 din Codul penal.

Art. 39. (1) După emiterea ordinului de numire în funcție în condițiile art. 36, notarul public va depune jurământul.

(2) Jurământul va fi depus, într-un cadru solemn, de către notarul public în fața ministrului justiției și a președintelui Uniunii sau a reprezentanților acestora.

^[1] Alin. (1) al art. 36 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 301/2024.

(3) Jurământul are următorul conținut: „Jur să respect Constituția și legile țării, să-mi îndeplinesc cu onoare și credibilitate publică, cu conștiință și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin și să păstrez secretul profesional. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(4) Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a notarului public.

(5) Notarul public fără confesiune va depune jurământul fără formulă religioasă, pe conștiință și onoare.

Art. 40. (1) Notarul public care, după numire, își va desfășura activitatea într-un birou individual notarial este obligat, în termen de 3 luni de la emiterea ordinului de numire în funcție, să își înregistreze sediul biroului individual în RNENP. Pentru înregistrarea sediului biroului individual notarial, notarul public va prezenta ordinul de numire în funcție, sigiliul și specimenul de semnătură, dovada depunerii jurământului, precum și licența de funcționare.

(2) Notarul public care după numire își va desfășura activitatea într-o societate profesională este obligat să își obțină licența de funcționare și să își înregistreze în RNENP atât ordinul de numire în funcție, cât și ordinul de asociere sau, după caz, decizia Colegiului director al Camerei, în termen de 3 luni de la emiterea ordinului de numire, respectiv de asociere. Pentru înregistrare, notarul public va prezenta ordinul de numire în funcție, ordinul de asociere sau, după caz, decizia Colegiului director al Camerei, sigiliul și specimenul de semnătură, dovada depunerii jurământului, precum și licența de funcționare.

(3) Licența de funcționare constă în atestarea îndeplinirii formalităților pentru începerea și desfășurarea activității, prevăzute prin regulament.

(4) Certificatul de înregistrare în RNENP conferă notarului public dreptul de a desfășura efectiv activitatea.

(5) Înregistrarea unei cereri de suspendare înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) sau (2), urmată de emiterea ordinului ministrului justiției de suspendare a calității de notar public, întrerupe curgerea termenului.

(6) Pentru cazuri temeinic justificate, confirmate de Colegiul director al Camerei, termenele prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi prelungite prin ordin al ministrului justiției, pe o perioadă ce nu poate depăși 3 luni.

(7) Neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) și (2) privind înregistrarea în RNENP atrage suspendarea de drept a calității de notar public, începând cu data expirării termenului de înregistrare.

(8) Notarul public care este înregistrat în RNENP, iar în modul său de funcționare și exercitare a activității a intervenit o modificare are obligația ca, în termen de 3 luni de la emiterea ordinului ministrului justiției de schimbare a sediului biroului în circumscripția altei judecătoria, de încetare a suspendării calității, respectiv de la emiterea ordinului ministrului justiției ori, după caz, a deciziei Colegiului director al Camerei de asociere sau de încetare a asocierii, să solicite înregistrarea în RNENP, în mod corespunzător, a modificării intervenite în desfășurarea activității.

(9) Înregistrarea în RNENP a unei cereri de suspendare înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1), urmată de emiterea ordinului ministrului justiției de suspendare din funcția de notar public, întrerupe termenul.

(10) Pentru cazuri temeinic justificate, termenul prevăzut la alin. (8) poate fi prelungit, prin ordin al ministrului justiției, pe o perioadă ce nu poate depăși 3 luni.

(11) Neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (8) privind înregistrarea în RNENP atrage suspendarea de drept a notarului public din exercițiul funcției.

(12) Camera în a cărei rază teritorială se află judecătoria în circumscripția căreia a fost numit și, după caz, Camera în care notarul public își desfășura activitatea la data încetării sau suspendării calității au obligația înregistrării modificării intervenite în desfășurarea activității notarului public în RNENP, în termen de două luni de la emiterea ordinului ministrului justiției de încetare sau de suspendare a calității de notar public.

(13) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), notarul public își începe activitatea numai după înregistrarea în RNENP. Retragerea licenței de funcționare atrage suspendarea de drept a notarului public până la acordarea unei noi licențe de funcționare.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (8), notarul public își începe activitatea numai după înregistrarea în RNENP. Retragerea licenței de funcționare atrage suspendarea de drept a notarului public până la acordarea unei noi licențe de funcționare.

(15) Procedura înregistrării în RNENP, precum și procedura acordării sau, după caz, retragerii licenței de funcționare se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legii.

Secțiunea a 5-a. Încetarea și suspendarea din funcția de notar public

Art. 41. (1) Calitatea de notar public încetează:

- a) prin renunțarea scrisă la calitatea de notar public;
- b) în cazul constatării incapacității de muncă, în condițiile legii;
- c) în caz de neexercitare a funcției, fără justificare, o perioadă neîntreruptă de cel puțin 6 luni;
- d) prin excluderea din profesie, dispusă ca sancțiune disciplinară, în condițiile prezentei legi;
- e) în cazul văditei incapacități profesionale, constatată în urma controlului exercitat în condițiile prezentei legi;
- f) când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni;
- g) în cazul în care notarul public nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. a)-g);
- h) în cazul constatării, în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (3), a unei boli psihice ireversibile;
- i) prin deces.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. f), instanța de judecată comunică de îndată compartimentului de specialitate din cadrul Ministerului Justiției și Uniunii copia certificată a hotărârii judecătorești definitive de condamnare.

(3) Notarul public poate fi menținut în activitate în cazul în care, pentru o infracțiune săvârșită din culpă, s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, suspendarea executării pedepsei, s-a aplicat pedeapsa amenzii sau acesta a beneficiat de amnistie ori

grație înainte de începerea executării pedepsei și se apreciază că fapta săvârșită nu a adus atingere prestigiului profesiei.

(4) Încetarea funcției de notar public se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției, la propunerea Biroului executiv al Consiliului Uniunii, la cererea notarului public sau din oficiu.

(5) La încetarea calității de notar public, Camera are obligația de a ridica de îndată sigiliile, registrele și arhiva. Registrele și arhiva se vor prelua, în următoarea ordine, de către:

a) notarul public asociat;

b) un alt notar public din circumscripția aceleiași judecătorii sau, în lipsă, din circumscripția aceleiași Camere, în cazul în care notarul public a cărui funcție a încetat își desfășura activitatea într-un birou notarial individual;

c) Camera, în cazul în care arhiva nu poate fi preluată de un notar public.

(6) În cazul în care Camera este împiedicată să își exercite atribuțiile prevăzute la alin. (1)-(5), aceasta poate solicita sprijinul organelor de ordine publică.

Notă. Potrivit comunicatului din 15 iulie 2026 (www.ccr.ro), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei” din cuprinsul art. 23 alin. (1) lit. f) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, este neconstituțională. Textul avea următoarea formă: „(1) Calitatea de notar public încetează: (...) f) în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei”.

Art. 42. (1) Notarul public este suspendat din funcție:

a) în caz de incompatibilitate;

b) pe perioada interdicției de a-și exercita funcția, dispusă în condițiile legii sau ca măsură disciplinară;

c) în caz de nedepunere a situației statistice lunare la termenul stabilit prin hotărârea Consiliului Uniunii, timp de două luni consecutiv;

d)^[1] pentru neachitarea integrală, în termen de două luni de la scadență, a obligațiilor bănești profesionale, până la achitarea debitului și, după caz, a penalităților aferente acestuia; prin obligații bănești profesionale se înțeleg următoarele: cota de contribuție profesională datorată Uniunii Naționale a Notarilor Publici și Camerei Notarilor Publici, contribuția la sistemul propriu de pensii datorată Casei de Pensii a Notarilor Publici, contribuția de răspundere civilă datorată Casei de Răspundere Civilă a Notarilor Publici, tariful datorat pentru serviciile furnizate de Centrul Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale și alte obligații bănești profesionale;

d)^[2] pentru neachitarea integrală, la scadență, a impozitelor, tarifelor și a oricăror alte obligații bănești datorate bugetului de stat sau bugetului local, în legătură cu exercitarea profesiei, până la achitarea integrală a debitului și, după caz, a penalităților aferente acestuia;

e) în caz de incapacitate temporară de muncă;

^[1] Lit. d) de la alin. (1) al art. 42 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din Legea nr. 301/2024.

^[2] Lit. d¹) de la alin. (1) al art. 42 a fost introdusă prin art. I pct. 6 din Legea nr. 301/2024.

f) în cazul concediului pentru creșterea și îngrijirea copilului, în condițiile legii;
g) în cazul în care împotriva notarului public s-a luat măsura arestării preventive sau a arestului la domiciliu, până la încetarea măsurii;

h) la cererea formulată în scris;

i) când suferă de o boală psihică, ce îl împiedică să își exercite funcția în mod corespunzător, în condițiile stabilite de regulament;

j) în cazul prevăzut la art. 40 alin. (7).

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. g), instanța de judecată comunică de îndată compartimentului de specialitate din cadrul Ministerului Justiției și Uniunii copia certificată a hotărârii judecătorești definitive prin care s-a dispus măsura arestării preventive a notarului public.

(3) După expirarea perioadei prevăzute la alin. (1) lit. i), Camera, pe baza unei noi expertize, poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a notarului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune încetarea din funcție, potrivit legii.

(4) La suspendarea din exercițiul funcției, notarului public îi revine obligația predării de îndată Camerei a sigiliilor, registrelor și, după caz, a arhivei, în vederea păstrării pe perioada suspendării.

(5) Suspendarea încetează dacă au dispărut împrejurările care au determinat-o.

(6) În cazul suspendării din funcția de notar, termenul de suspendare începe să curgă de la data încheierii procesului-verbal de preluare a sigiliilor și închidere a registrelor.

Art. 43. Suspendarea și încetarea suspendării se dispun prin ordin de ministrul justiției, la propunerea Biroului executiv al Consiliului Uniunii, la cererea notarului public sau din oficiu.

Art. 44. Pentru motive justificate, Camera va desemna, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, un notar public pentru îndeplinirea atribuțiilor notarului public absent sau, după caz, a notarului public aflat în situațiile prevăzute la art. 89.

Art. 45. (1) Evidența notarilor publici, lucrările privind numirea în funcție, modificările intervenite în desfășurarea activității, încetarea calității de notar public, precum și cele privind organizarea și funcționarea profesiei se realizează, în plan teritorial, de către Camere, iar la nivel național, de către Uniune și compartimentul de specialitate din Ministerul Justiției.

(2) Uniunea are obligația de a comunica, de îndată, Ministerului Justiției certificatele de înregistrare a numirii în funcția de notar public, precum și a sediului biroului notarial individual sau asociat, deciziile Colegiilor directe ale Camerelor de asociere și încetare a asocierii notarilor publici care au sediul biroului în circumscripția aceeași judecătoria, precum și, la cerere, orice alte acte privind organizarea și funcționarea birourilor notarilor publici.

(3) Ordinele ministrului justiției privind numirea în funcția de notar public, modificările intervenite în desfășurarea activității, precum și încetarea calității de notar public se comunică Uniunii, care are obligația de a lua măsurile necesare pentru a fi comunicate de îndată Camerei, acesteia revenindu-i obligația comunicării, sub luare de dovadă, notarului public.